

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secundu[m] est venientis benignitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De veniētis benignitate. Fo. VIII

stre refectōis edulium.

Tertia causa aduētus dñi

est nostre p̄mōtiōis utilitas. Per aduētū em̄ dñi p̄mōuet gen̄ hūanuz p̄cipue ad triplex bonū. vīc

Ad bonū honoris sublimioris.

Ad bonū p̄ntis p̄fectioris

Ad bonū salutis et gl̄ie amplioris

Primo ad bonum honoris sublimioris. Berni. in ser. Si modum veniēdi cogito: exaltationē agnosco hūane p̄ditōis. Hec ille. Mirabilis quippe in hoc exaltata est humana natura q̄ p̄sonalr̄ vnita est sume dei maiestati. Ideo dicit Leo papa ser. de natiuit. dñi. Agnosce o ch̄itane dignitatē tuā: et diuine p̄sors nature noli in veterem p̄cti vilitatē tua degenerari p̄uersatōerēdi re

Secundo ad bonū p̄ntis p̄fectioris. quod maxime declarabim̄ in tribus virtutibus theologicis. Primo q̄ntū ad fidem q̄ maxie certificat̄ eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti credit. Aug. ij. de ciui. di. Ut hō fidem ambularet ad veritatē: ipsa veritas hōie assumptio p̄stituit atq̄ fundauit fidē

Secundo q̄ntū ad spem q̄ p̄ hoc maxie roborat̄. Aug. xij. d. trini. Nihil tā necesse sariū fuit ad erigēdā spem nr̄am q̄ vt dē monstraret nobis q̄ntū nos diligeret deus

Quid autē huius rei manifestū indicium q̄ vt dei filiū nature nr̄e dignat̄ est inire cōfortiū. Tercio q̄ntū ad charitatē q̄ maxime p̄ hoc exat̄. Aug. li. de cathezizādīs rudib. Que maior causa est aduētus dñi nisi vt ostenderet deus dilectionē suā in nobis. Et postea subdit. Si amare pigebat saltē redamare nō pigeat. i. Joā. iij. In hō appuit charitas dei q̄m filium suum misit in mundū vt viuam p̄ eū. In hō autē est charitas nō q̄m nos dilexerim̄ deū: s̄ q̄m ipse p̄ dilexit nos.

Tercio ad bonū salutis et gl̄ie amplioris. Et hoc em̄ pl̄ibus modis b̄nificat hō. s̄ in visione deitatis et hūanitatē ch̄i. Hec dubium q̄n sit hōi b̄nificatio magna videre hūanitatē sic deitati cōiunctā: et sic exp̄iri inextimabile illam diuine charitatē dulcedinē qua deus hominem dilexit. Aug. sup̄ illud In grediet̄ et egrediet̄ rē. Joan. x. Propterea deus factus est homo vt totū hōiem in seip̄o beatificaret.

Hec de p̄mo sup̄ius p̄posito circa aduētum domini in carne sc̄p̄ de veniēdi causā salitate.

Sequit̄ de veniēti benignitate.

Secundo est p̄siderāda veniēti benignitas. de q̄ Berni. ser. de ep̄i b. Apparuerat dei potentia in rex creatōe. ap̄parebat ei sapientia in carū gubernatiōe. benignitas autē ei maxie apparuit in hūanitaris assumptōe. In q̄ em̄ magis commendare poterat benignitatē suā q̄ suscipiendo carnē meā: Quid tātope declarat ei misericordiam q̄ q̄ ipam suscepit miseriam: Quanto em̄ se minorē fecit in humilitate: tāto maiorē se exhibuit in bonitate. Et q̄nto p̄ me vilior: tanto mihi charior ē. Hec ille. Quāuis itaq̄ diuine incarnationis opus sit op̄ maxie potētie atq̄ maxie sapientie: speciali t̄m modo attribuit̄ diuine bonitati et benignitati siue misericōdie. Hāc autē benignitatē dñi veniēti in carnē p̄tēplari possum̄ maxie p̄tres p̄sideratiōes

Prima est p̄sideratio assimilationis.

Secunda est cōsideratio cōditionis.

Tercia est p̄sideratio ordinatiōis.

Prima est cōsideratio assimilationis. Volut em̄ nobis assimilari in humanitatis veritate: in nature cōformitate: et in ipsa natiuitate. Primo in humanitatis veritate. Veram em̄ humanitatem assumpsit eiusdem speciei cum humanitate nostra. Athanas. Perfectus deus p̄fectus homo et ania rationali et humana carne subsistens.

Secundo in nature cōformitate. quia s̄m̄ doctores catholicos confitebim̄ filium dei non t̄m̄ veram humanitatem assumpsisse: sed etiam de massa nobis cōformi scilicet de genere Adam. Hebr. ij. Qui enim sanctificat et qui sanctificant̄ ex vno omnes. In hoc certe apparet mira eius benignitas. quia naturam humanā sibi inimicā sibi coniungit. Fuit tamen huiusmodi benignitas in christo omnino sine infectiōe peccati aut cōcupiscentiē: sed cum plenitudine gratie. Ideo Paulus j. ad Corin. vij. ait. Factus est primus Adam in animā viuentem: nouissim̄ autē in sp̄m̄ viuificantē. Et infra. Prim̄ hō de terra ter

Ber. de aduentu domini in car.

renus: secundus de celo celestis. qd̄ intelli-
git nō p̄t diuinitate nature s̄ p̄t differē-
tia q̄tū ad q̄litate s̄erutis 2 vici gr̄ez cul-
pe 2 p̄t differētia s̄erutis formatiue cor-
pis. Tercio in ipsa natiuitate q̄ d̄ mulie-
re nati uoluit Gal. iij. Vnde de filiū suū
factū ex muliere. Aug. in glo. Nō te moue-
at q̄ ait factū: cū p̄fiteamur natū. factū ei
nō p̄fitemur nisi hoies. Idē Aug. li. d̄ ago-
ne ch̄i. Nolite uos ip̄os p̄fenerē uiri/ filiū
dei uirū suscepit. Nolite uos ip̄as p̄fenerē
femine qm̄ ex uobis filius dei natus est. Ne
indignem̄ mulieres si sentiat se nō eē tan-
te dignitatis q̄ntē uiri.

Secda est consideratio cō-
ditionis. Est autē circa aduentū filij dei
carnē triplex cōditio m̄x̄ie p̄siderāda.

Pr̄ia est cōditio adm̄ratiōis.

Secda discretiōis.

Tercia sublimatiōis.

Pr̄ma igit̄ est cōditio adm̄ratiōis. Fuit
em̄ op̄ incarnatiōis m̄x̄ie mirabile.

Secda ex p̄te p̄cepti

Secda ex p̄te p̄cipientis

Secda ex p̄te modī p̄cipiēdi

Pr̄mo ex p̄te ch̄i p̄cepti cui⁹ corp⁹ forma-
tū fuit i instanti nō successiue ut d̄r Dam.
Et sic Aug⁹ d̄i. formatio corporis ei⁹ fu-
it p̄fecte in p̄ncipio siue primo instanti con-
ceptiōis quantū ad oia liniamēta mēbro-
rū h̄ q̄ntū ad deb̄tā corp̄is quantitatē p̄fi-
ceret successiue. Quā sicut dicit Holkot su-
p̄ lib̄r̄ Sap̄ie. Nūq̄ fuit aliq̄s ita paru⁹
puer in utero matris sicut ch̄i. Itē fuit
opus illud mirabile ex p̄te p̄te ch̄i q̄ ab i-
stanti sue creatiōis plena fuit p̄tutibus 2
gr̄a atq̄ gl̄ia. Itē d̄r Hier. xxiij. Nouum
creabit d̄s sup̄ terram/ mulier circūdabit
uiz. i. p̄tiosum 2 p̄fectū s̄m̄ p̄tē. Signā-
ter autē r̄ic creabit: qz̄ p̄ceptio illa q̄tum
p̄tutem op̄atiuam eq̄parat creatiōi.
Itē fuit op̄ illd̄ marie mirabile rōnē dei
tatis rōnē ei⁹ ibi. p̄les p̄or est m̄se. Itē in
ea impletū est illud Eccl. xxiiij. Quis crea-
uit me requirit in tabernaculo meo. Ber.
Eternū antiquū 2 nouū in eadē p̄sona mi-
rabilit̄er ueniūt. Eternū. i. diuinitas/ an-
tiquū. i. caro ab adā traducta/ nouū. i. ania
de nouo creata. Conuenient̄ autē incarna-
ta ē diuinitas i p̄sona filij q̄s i alia: qz̄ ad h̄ fa-

cta ē incarnatio ut sum⁹ filij dei p̄ gl̄iam qd̄
p̄gruū erat fieri p̄ eū q̄ filij dei est p̄ naturā
Aug. li. de tri. Et hō ex deo nascere p̄mo
ex ip̄o nat⁹ est deus. Porruit em̄ ut p̄ eū
efficeremur filij dei ad op̄tū q̄ filius ē na-
turalis. Secdo fuit op̄ illud mirabile ex
p̄te m̄ris p̄cipientis q̄ semp̄ uirgo p̄mansit
Aug⁹ lib. de p̄ginitate. Porrebat caput
nr̄m insigni miraclo nasci de p̄gine s̄m̄ cor-
pus ut sigret sua mēbra s̄m̄ sp̄m̄ de p̄gine
etiā. s̄. ecclia nascitura Tercio ex p̄te mo-
di p̄cipiēdi qz̄ op̄atiōnē sp̄s̄cti p̄cepit
p̄go d̄m̄. Itē dixit ei angelus Lu. j. Sp̄s̄
ritus sanct⁹ inueniet in te 2. Secda est
cōditio discretiōis. Assumpsit em̄ dei filij
us hūanā naturā discrete siue sapient. At
sumpsit em̄ bonū nature reprobando ma-
lū ei⁹ p̄tē. Et sciat reprobande ma-
lū 2 eligere bonū. Ut autē pleni⁹ dicamus
notandū q̄ filij dei incarnatio facta ē sapi-
ter in ordine ad satisfactiōnē p̄ficiendā. Et
in ordine ad nr̄am eruditiōnē faciendam.
Pr̄mo in ordine ad transgressiōnem re-
parandā. qz̄ ex diuina sapientia factū est ut
angelo nunciante filij dei carnē assumere
ut sic eēt p̄formitas reparatiōis cū lapsu
Secda in om̄e. Aptū hūane restauratiōis
p̄ncipiū ut angel⁹ m̄t̄ref ad p̄ginez p̄ru-
p̄secrandā diuino qz̄ p̄t̄na p̄ditionis nr̄e
cā fuit serpens q̄ a diabolo mittebat ad
mulierē sp̄u sup̄bie decipiendā. Secdo i
ordine ad satisfactiōnē p̄ficiendā p̄ q̄ assū-
psit non solum naturā hūanā sed etiā defe-
ctus ei⁹s penales ḡn̄ales quos uic̄ sicut
dic̄ maḡ d̄i. xvij. et̄ xij. Decuit illū assu-
mere 2 nobis expediens fuit ad satisfacti-
onem. s̄. p̄ nobis p̄ficiendā. Bem̄. Descen-
dit quantū potuit. s̄. rōnabiliter. Non autē
assumpsit defectus inducentes ad culpā ut
sunt. p̄ntas ad malū 2 difficultas ad bonū/
neq̄ etiā defectus penales partiales
cuiusmōdi sunt diuersē egritudinū species
Hoc em̄ non erat nobis expediens. sic em̄
se potius inuitem nob̄s q̄ntilem redidit
d̄isset/ sed generales defect⁹ penales q̄ uic̄
respiciunt totā naturā hūanam assumpsit
sicut famescere/ sitire/ algere 2 h̄m̄i. Et h̄
Pr̄mo p̄pter p̄am nr̄e salutis. qz̄ p̄posuit
rat. nos redimere suo sanguine. iō op̄osuit

De venientis benignitate Fo. IX

eum naturā passibile assumere. Secundo propter fulcimentū nre fragilitatis. scilicet ad nre fidei confirmationē quod vix tales defectus manifestat nobis pitas nature assumptae. Tertio propter exemplū virtutis. In hoc ei dedit nobis exemplū tolerande penalitatis. **1. Pe. iij.** Exhūto in carne passor vos eadē cogitatione armamini. **2. 3. exemplū** contēnēde vanitatis **Mat. viij.** Vulpes foveas hnt et vos. **4. 5. nidos:** filius autē hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. **3. 6. exemplū** sectandē humilitatis **Phil. ij.** Humili autē semetipsum factus obediens vsq; ad mortē. **7. 8. Aduertendū** tñ q; hmoi defectus penales ex alia cā sunt in nobis / et ex alia in chō vt dicit **Mag. sentē.** In nobis em sunt ex necessitate contracti. sed in chō sunt ex voluntate assumpti. Et beatus **Boet.** dicit q; in illa carne remanēt penaltas h fuit ex dispensatione ipsi assumpti concurrente sū acceptatione illius anie ronalis q; in pmo instanti sue creationis habuit vsum cognitiōis et placuit sibi tali corpore vniri propter salutē generis hūani: sic g tales defectus in chō fuerūt non necessitate generationis q; in chō non fuit naturalis sed voluntate dispensationis. voluntate in quā diuina pueniente et voluntate creata concomitante. **Hec Boet.** Consideremus g nos q; p saluari cupim; qualis eius ania bndicta ab instanti sue creatiōis puidit oēs labores q; ipse passurus erat i xxxij. annis in hui; vite peregrinatione. puidit em q; in pseprio frigore et paupertate cruciand; erat: q; in desertis egypti cū matre paupcula pegrinaturus esset: q; in terra aliena penuriā sustineret: et sic d; alijs laborib; et penas q; p tulit. et tandem in cruce mortē acerbissimā pateret. et tñ pmpre et liberaliter ac benignissime hec oia acceptauit p salute generis hūani. **9. pelagus** amoris iesu. **10. fornicat** succensa nimis ille aie bndicte. Ab instanti pfecto pceptiōis pssimus iesus semp habuit p nobis mortē in corde. Quō itaq; poterim; nos pmi suli grās debitas pfoluere tanto redēptōri q; nō nisi ex amore tā stupēda i carne face re dignatus ē. Amor fecit eū lachrymari: amor fecit eū pegrinari: amor fecit eū vulturari: amor fecit eū pbera ppeti: amor fecit eum in cruce mori. **11. amia insignita** di

immagine dilige chm a q; tantū dilecta es. **12. Tertio** filius dei sapiens carnē assumptū pte in ordine ad nram eruditiōē factē dā. Sic em accepit naturā nram vt in ea operaret et patret et sic nos informaret et erudiret q; agere et q; pati debemus. **13. 14. Dis** chūsti actio est nra instructio. **15. 16. Quō** chūi vestigia dedignant seq; q; meritate sperant ad eius claritatis gaudia consequēda puenire. Et ipse saluator **Jo. viij.** Ego sum lux mudi q; sequit me nō ambulat i tenebris. **17. 18. Siquidē** est itaq; chūi in his q; sunt de necessitate salutis q; vix spectant ad diuino; mandator; obseruantia. **19. 20. S; heu** heu multi a chūi seq; retrahunt et magis ppter tria. **21. 22. Primo** propter fidē dubiā q; nō lunt firmiter credere existimantes nihil aliud ēē nisi qd in pnti vita inuenit atq; videtur. **23. 24. Quos Greg. in. iij. dist.** exēplū valde adrando puidit. vbi ait q; si casu vna mulier in fouea aliq; terre āgusta et obscura pariat filiū ibiq; eū educet vsq; ad annos octo creationis. postmodū ei dicit q; iter ē supra eos celū / sol / luna / stelle / plante / hoies / edificia / fontes / maria / et hmoi fatuus ēē ille filius si nō crederet dices. **25. 26. Ista** nō possūt esse q; ea nō vidit. **27. 28. Partim** stult; est hō q; non credit scē mī ecclē: nec pdicato rib; de futura vita regni celo;. **29. 30. Secundo** propter humanā verēcūdiā. **31. 32. Verēcūdiā** em multi fieri hūiles et bona opari. **33. 34. Timēt** em malor; hoim larrat; q; sepulchro deridēt eos q; bñ facere student. **35. 36. Tercio** illud puer. **37. 38. Deridēt** stulti eos q; in recta sut via. **39. 40. Et** puer. **41. 42. Ambulās** recto itinere timēs deū despiciat ab eo q; infami graditur via. **43. 44. Sed** sic dicit **Gene.** **45. 46. Pondū** felix es si nō dū te turba deriserit. **47. 48. Et Hiero. ad Pā** machū. **49. 50. Prima** virtus monachi est conytemnere oia iudicia et recordari apli dicitis. **51. 52. Si** adhuc hoib; placere: chūi serū non esset. **53. 54. Magis** q; deridēdi sunt q; imitant; diabolū q; sequunt chūm. **55. 56. Tertio** propter spem deceptorā q; sperant diu viuere ex q; fallunt plurimi. **57. 58. Hiero. ad Serapchā.** **59. 60. Ne** mo et tā fractis virib; ac tā decrepitate senectutis vt non se putet adhuc annū supulcturum esse. **61. 62. Vñ** surrepit obliuio conditiōis sue vt terrenū ania iam tāq; solūcū erigat in superbiā et anio celū teneat. **63. 64. Hec** ille. **65. 66. Excitent** itaq; oim mentes et apertant

¶ Ser. de aduentu dñi in carne

est ad cogitandū huiusmodi vanitate: labi-
litate: instabilitate: fragilitate: incertū fi-
nem. Et conent oēs imitari iesum chm q
ad nos inuitat. *di. Ego sum lux mundi et q
sequit me non ambulat in tenebris etc. Et
Dat. xj. Venite ad me oēs etc. Dicite a
me qz mitis sū z hūilis corde etc. Vide ita
qz bñ mirā dei benignitate q seipm nobis
imitabile pbuit vt securi penit' incedam'.*
Aug. in qdam ser. de nat. dñi. Hō sequen-
dus non erat q videri poterat de' sequen-
dus erat sz videri nō poterat. Et qz et hū-
beret: z qui ab homine videret qz quez hō
sequeret deus fact' est hō. Nec ille. Parz
itaqz qdiserere z sapienter sumpsit dei fili-
us hūanā naturam. Tertia est conditio
sublimationis. Assumpsit em naturā hū-
manā sūus dei sublimādo eā siue exaltā-
do p grē plenitudinē z ois scientie z sapi-
pfectionem vt sic fieret chris hō caput toti-
us ecclie tā triūphant' qz militans. Vbi
pino notandū qz fm Aug. li. de vera reli-
gione. c. xxiij. triplex est gra in chro. Pria ē
grā vnionis fm quā hūana natura nullis
precedentib' meritis vnita est deitati. Aug.
sup Joā. In reb' p'p'a ortis illa sūma est
grā qz hō est vnitus deo in vnitate p'sone.
Et hec est grā infinite libertatis Aug. in
omel. xxvij. Susceptione illā hūanitatē
nulla merita p'cesserunt sed ab illa suscepti-
one cuncta merita inceperunt. Secda ē grā
singularitatis qz aia chri p' ceteris sanctis su-
te repleta. Col. 1. In ipso complacuit oēm
plenitudinē habitare. Aug. li. de vera reli-
c. xxxvj. Totum chris ab instanti sue p'ce-
ptionis accepit qd ad rōnem grē p'rine-
re potuerat. Tertia d' grā capis fm qz ab
illo grā redundat in alios sic odor a flore si-
ne sui dignitate. Eccl. xxij. Transite ad
me oēs qz concupiscitis me z generatio-
nib' vris implemi. Et Can. 1. Currem' i
odoro vniuentoy tuoy. Et Jo. 1. De p'le-
nitudine ei' omnes accepim'. Et p'p'erea
d' caput oim honoy. Sic eni a capite deri-
uat virtus motiua z gubernatiua ad aliā
mēbra: sic a chusto deriuat tota grā iusto-
rum qz mouent ad bona opa z diriguntur
Jo d' Eph. 1. Ip'm dedit caput sup omnē
eccliam qz est corpus ipius. Et Col. 1. Ip'e
est caput omnis ecclie. Est itaqz chris ca-
put oim iustoy qz dicit' mēbra chri. qd fit

perfecte per gloriā: min' aut' pfecte per gra-
tiam z adhuc imperfectius p solaz fidem.
Non solum aut' est caput ipoy qz ad animā
sed etiā quantū ad corpus qd z dicit' mē-
brum. Vñ. j. Co. vj. Hecitis qz corpa ve-
stra mēbra sunt chusti. Vbi dicit glo. Chri-
stus caput est non solū animay sed z cor-
porum qz in gloriōsa resurrectione suā pfe-
ctionē habebunt. qz sicut d' Phil. ij. Re-
formabit corpus humilitatis nre configu-
ratū corpori claritatis sue. V infelix mun-
danoz conditio Volunt hoies potius fie-
ri mēbra diaboli qz chusti Illum sequunt':
a chro p' fugiunt: p'p'utes spernūt/amplex-
crunt vicia z de futuro nihil s' meditantur
V beata gens: p'p'ls beatus cui' pius ies-
us dñs est z caput. V qmiserabilis socie-
tas cui diabolus p'fēt non in ordine sed in
errore non in gaudio sed in merore non i
bono sed in omni malo. Studeamus igit'
fieri mēbra chri z quantū poterim' ei con-
formari. j. Coz. xv. Prim' hō de terra ter-
renus: secund' de celo celestis etc. Igit' sic
p'p' hū' imaginē terreni: portem' z ima-
ginē celestis Item non solū est chris caput
hōim iustoy sed etiā angeloy oim. Vnde
Eph. j. Constituit eū sz chm deus pat-
r' d' dexterā sūā in celestib' supra oēm p'nci-
parum z p'ratem z virtutē z dñationem et
oē nomen qd nominat' non solū in h' secu-
lo sed etiā in futuro. Et Col. ij. de chro
d' qui est caput ois principatus z potesta-
tis. Et iō etiā Dat. iij. legit' qz accesserūt
angeli z ministrabant ei. Et Eph. j. Pro-
posuit restaurare omnia p peccatū destru-
ta: angelos z homines. Vñ angeli ab eo
accipiunt illustrationē veritatis et honorē
ac dulcedinem iocunditatis. Ideo de eo vi-
dit Petrus. j. Pet. j. In quem desiderant
angeli p'picere.

Tertia est consideratio or-
dinationis. vbi considerandū qz incarnati-
onis opus ordinatū est ad satisfaciendum
p humano genere in q maxie apparet chri
benignitas. Leo papa ser. de na. dñi. Sus-
cipit a p'p'ite infirmitas: a maiestate mor-
talitas vt qd nris remedijs zgruebat vn'
atqz idem dei z hominū mediator: z mox
posset ex vno z reurgere ex alio etc. In h'
perfecto maxime apparet sua benignitas. qz

De venientis benignitate Jo. x

nam naturā assumpsit in ea morte acer-
bissima sustinens satisfaceret p peccis hūa-
ni generis. Circa qd declarande sunt tres
conclusiones.

Prima de congruitate

Secunda de possibilitate

Tertia de copiositate

Prima igit est conclusio congruitatis scz
q magis congruum fuit hūanum gen^o re-
parari p viam satisfactionis q̄ p aliū mo-
dum. Nam sic dicit beatus Bon. in. ij. di.
xx. In hoc magis seruat ordo iusticie. Nā
qz vniuersē vie dñi miscōia z veritas: ideo
in reparatione generis humani que est ex-
cellentissima viarū dei congruum est vt sil-
currat iusticia cū miscōia. P̄s. Misericor-
diaz veritas obuiauerunt sibi. Et ideo de-
cens fuit vt deus ab homine satisfactionē
exigeret p iniuria sibi facta. Et si homo nō
posset tunc diuina miscōia subueniret dan-
do ei mediatorē qui p eo satisfaceret. nō q̄
idem ppter hoc q̄ indigeat sed vt nos redu-
cat ad ordinationē debitā. In quo etiam
plus nos astringit ad laudē z reuerentiā
dei in h̄ q̄ vniuersū suū dedit nobis. Rede-
prorem q̄ si peccm sine satisfactione dimisit
set. **S**ecunda est conclusio possibilitatis vtz
q nulla creatura potuit p homine satisfacere
sed sol^o christus. Probat quia omnis
creatura quicquid p̄t deo debet. Id nō
habet vñ possit p alio satisfacere maxime
tali satisfactione qualis erat necessaria pro
tota natura humana. Itē nō poterat hō
pfecte reparari nisi restitueret ad dignita-
tem illā quā habiturus erat an̄ peccm. Sz
si per angelum aut aliam creaturā repara-
ret nō posset restitui ad illam dignitatez
qm̄ si nō peccasset esset equalis angelis
dei i celis. Et idem nobis promittit post
reparationem z resurrectionē. Luce. xx. et
Mat. xxij. Erunt sicut angeli dei in celo.
Si autē repararet per angelum: angel^o per
consequens esset hominis dñs qz vt dicit
Anf. Quicūqz alia psona hominē a mo-
re redimeret eius seruus idem hō recte iu-
dicaretur. Esti instetur qm̄ ab homine nō
plus debet deus exigere q̄ possit cum p̄ni-
or sit ad miserendū q̄ ad puniendū. Re-
sponderet Thom. in. ij. parte. q. j. q. aliqua
satisfactio potest dici sufficiens dupliciter.
Vno modo perfecte quia est, condigna p

quandam adequationē ad recompensatio-
nem culpe commissę. Sic puri hominis sa-
tisfactio sufficiens est nō potuit quia na-
tura erat per peccatū corrupta. Alio mo-
do potest dici satisfactio sufficiens imper-
fecte scilicet fm̄ acceptationem eius quē
ea contentus q̄uis nō sit condigna. Et
sic satisfactio puri hominis est sufficiens.
Et quia imperfectuz presupponit aliquid
perfectum a quo sustentet. Unde est q̄ ois
puri hominis satisfactio efficaciam habet
a satisfactione christi. Sz autē christus cō-
digne satisfacere potuerit declarat Anf. Ille
enim vt dicit satisfacti deus qui p̄t z ho-
mo qui debet vbi mens humana curiosis
inquisitionibz dimissis satisfactori christo
gratias agat. Ipe enim vt dicitur. j. Jo. a.
ij. est propitiatio p peccatis nostris: nō p
nostris tm̄ sed etiam pro totius mundi.

Tertia est conclusio copiositatis. Sicut
enim dicit P̄s. Copiosa apud eum redem-
ptio. quantum ad sufficientiā quippe meri-
tum christi se extendit ad omnes hoies sal-
uandos. sed quantum ad efficaciam soluz se
extendit ad eos qui ipi christo incorporan-
tur per fidem z charitatē. Non dormiant
igit mortales miseri: hora est ei iā nos de
somno zc. Currant omnes festinanter ad
christum. Ipe enim p omnibz sui sanguinis
precium exponit: ipe oēs vocat di. Mat.
xj. Venite ad me omnes q̄ laboratis zc.
O reprehensibilis multoz pigritia qui p̄
prie salutē consulere negligunt aperta ē ve-
na clementie iesu christi z peccōres nō cu-
rant. Heu in quā heu q̄ multa milia ania-
rum descendunt ad infernum q̄ si vellent
merito christi possent facile saluari. **D**ec
de secundo principali superius p̄posito cir-
ca aduentum dñi in sarnem. s. de venientis
benignitate.

Sequit de aduentus oportunitate.

Litio ē consideranda aduent^o dñi oppor-
tunitas. Vbi considerandū ē q̄ o por-
tuno tpe venit. vbi sunt tris principal^o de-
claranda.

Primo iudeos ip̄z iā venisse claranda.

Secundo rōnabiliter aliquā dū distulisse.

Tertio non vsqz ad mundi finem expe-
ctare debuisse.

Primo declarandum est

cōtra iudeos ipsum iam venisse quod ma-
xime declarari potest tripliciter.